

sió de la *i* (fenòmens coneguts en àrab vulgar), ja ho rebutjava jo mateix perquè encara restaria injustificada la *N-*, i insatisfactoris tots els altres aspectes.

b) Pensava d'altra banda si podia ser el nom d'algun senyor aragonès de nom *Nuño*. Perquè realment podia haver-hi en aquest nom variants amb *-n-*, recordem *En Nuno* oncle de Jaume I, un dels conqueridors d'Eivissa, on precisament ha deixat vestigi toponímic en la forma amb *No-*: *Nonó* (V. ací I, 216); i se'n coneixen encara d'altres variants arcaiques del NP en *No-* (M-L., *Rom. Namenstud.* II, 82-83, 49), p. ex. *Noniç* cast., a. 1299 (*BABL* III, 194) i ribagorçà (a. 978) (Abadal, *P. i R.* nº 242).

Però encara que, per altra banda, també hi hagi un lloc *Azpe* a l'alt Aragó i hi vagi haver un *Aspe* (Domingo de *Aspes*, a. 1274, Nav. Tomàs, *Docs. Ling.* 19.7),³ no trobem base prou concreta per a aquesta conjectura. Car no es completaria suposant que aquest epònim aragonès fos algun antic senyor de *Nonasp*: sabem els noms dels tres a qui segons Zurita hauria donat aquest lloc Alfons el Bataller, i cap d'ells (Pedro de Biota, Íñigo Fortuñón, Ximén Garcez) s'hi assembla gens. O si almenys veiéssim proves de tals combinacions de *Nuno*, amb *Aspe*, però tampoc en trobem.⁴

c) Per això ja llavors vaig pensar que *Nonasp* podia ser un NL compost, d'altre origen, i amb un element inicial comú amb dos noms de lloc existents: *Nuncarga* i *Nompot*.

Cal, doncs, ara, estudiar bé aquests dos NLL.

NUNCARGA. És un llogaret, bastant pobre i poc conegut, emplaçat muntanya amunt a la dreta del Segre mitjà, agre. al mun. i parròquia de Peramola, uns 3 k. al SE. d'Oliana, dalt d'un tossalet d'uns 100 alt. damunt el riu.

Tan pobre i poc conegut és aquest llogaret que no sobta gens no trobar-ne gaire documentació antiga, ni l'oír-li el nom en formes alterades: *munčkárga* pronunciaren a Aguilar de Bassella (xviii, 29.35, 41), a Alinyà (xviii, 1), i a Coll de Nargó l'inf. principal (xviii, 66); només a Oliana la pron. correcta *munčkárga* amb *N-*; perquè a Cardona encara ho agreujaven, posant-hi una *-t* (*muntárga*, hi anotà Casac., 1920).

És que és un lloc ben poc conegut; la *G.G.C.* (en la nota sobre Peramola, p. 619) només diu «l'altre lloc» (com si ignorés la forma precisa del nom). I tanmateix la forma *Nuncarga* ha de ser l'antiga i legítima puix que és la dels registres eclesiàstics, dels oficials i dels nomenclàtors (*C.E.C.* etc.); i així figura també en l'*IGC* i en Madoz (amb escasses dades).

Com que la forma mateixa del nom ja sembla eloqüent, i és de les que intriguen, n'he cercat documentació antiga; amb poc fruit. Però almenys n'he trobat una: «in *Timoneda* --- *Avotés* --- in ipsa

parroquia de Sta. Ma. de *Lazvez*, in villa *Nabkarrega* ---»: en un doc. de l'a. 1033, llegit a l'Arx. de Sols., on almenys hi apareix amb localització segura.⁵

Aqueix *Lazvez*, que ja té antecedents en l'Acta de C. de SdUrg. de 839, i altres, era en el terme de Peramola. Cf. l'art. *Aubenç* supra.

Forma que consolida la legitimitat de la forma *Nuncarga* amb *N-*, i acaba de demostrar que la variant local mod. *munčkárga* és alterada per la contaminació dels innombrables NLL en *Mont-*: contaminació natural, quasi inevitable, en un nom poc conegut i d'un indret que es troba en un lloc montuós i prominent (per això fins n'han fet *Montarga* a Cardona).

Així, doncs, tenim plena confirmació, i ben antiga, del nom de *Nuncarga*, encara que les lletres *-ab-* (en lloc de *un*) ens causin cert embaràs. El segon component té explicació fàcil i convincent: bascoide KARRI-KA derivat del protobasc *karri*, basc modern *harri* 'pedra, roca', el que hem vist en altres compostos toponímics d'aquesta zona (V. els art. *Carcolze*, *Carreu*, *Carránima*, *Currolda*); i que fins sembla conservat pel basc mateix, en noms propis com *Zumalacarregui*.

¿Seria, doncs, compost amb el cast. *nava*, bc. *naba* 'vall alta i aigualosa entre serrats'? Llavors caldria desdenyar l'enllaç de *Nuncarga* amb *Nonasp* i *Nompot*.

Fóra, però, ben difícil, impracticable, la composició de *nab+carga* sense vocal ni altre enllaç. I reconeguem ja: que aquest grup *bk* tan insòlit, és increïble: sens dubte un error de copista (o de lector): la *u* uncial s'assembla, fins a confondre-s'hi, amb una *a* de la forma corrent, arrodonida; i una *n*, per poc que el primer pal sigui massa llarg, es pren sovint per la *b* d'aquell temps, no cosa per sota. Tenim dret, doncs, a esmenar l'hapax *Nabkarrega* en *Munčkárga*.

Així, i a base del bc. *karrika*, tan versemblant, podem explicar també el nom de *La Bescarga*, paratge de la Vall Ferrera, compost amb l'ibero-basc BESO / BASO 'bosc, precipici'; i ajuntar-hi l'antic BISGARGIS (V. supra, art. *Bergantes*). Nous fonaments per atènyer-nos a aquest ètimon NUN-KÁRRIKA, i lligar-lo amb *Nonasp* i amb *Nompot*.

NOMPOT és un nom important i ben antic, conservat sens dubte des de temps ibèrics, nom d'una vila a l'Oest d'Alacant, avui dita *Monforte*, a uns 20 k. d'aquella ciutat i uns 4 al SE. de Novelda, en direcció a Elx, en l'illa lingüística castellana, formada per *Monforte* junt amb *Aspe*, el qual justament ens recorda *Nonasp*, i tot el grup que hi aplegava Meyer-Lübke (supra).

El cas és que el seu nom antic era *Nompot*. Aquesta és la forma en què l'anomena sempre la Crònica de Jaume I. Després de fer-se lliurar el castell de *Petrer* pels sarraïns: «altre dia anam-nos-en a *Nonpot*,